

PAKAJČEPIŠEM

Izvirna besedila: Simon Bobnar, Karolina Čučić, Jan Dimnik, Nick Grecs Savković, Samy Hassanien, Sanja Ivančević, Tara Jakhel, Adelisa Kazić, Mojca Klinc, Tinkara Miklič, Izabela Milanez, Pika Jerneja Mlakar, Ernestina Mohar, Karolina Perdan, Luka Potočnik, Elizaveta Sluchanko

Likovni prispevki: Aleksandra Čubra, Tara Jahkel, Ana Jerina, Eva Strnad

Mentorstvo likovnih prispevkov: Kristina Hočevar, Irena Šterman

Mentorstvo literarnih prispevkov: Kristina Hočevar, Marjana Jus, Natalija Knol

Mentorstvo in urejanje lista: Kristina Hočevar

Tisk: Partnergraf, d.o.o

Naklada: 400 izvodov

PAKAJČEPIŠEM

literarno-likovni list Gimnazije Moste

št. IX

junij, 2018

K sodelovanju vabljeni dijakinje in dijaki Gimnazije Moste.

Svoje prispevke za naslednjo številko lista pošljete na:

kristina.hocevar@guest.arnes.si

Ana Jerina, 1. d

ŽELJA

Želim si nekemu nekaj pomeniti,
želim se v nekoga objemu izgubiti.
Želim pogledati v oči nekoga in se potopiti.
RES si želim nekemu nekaj pomeniti.

Želim nekemu nasmeh na obraz narisat',
želim si nekemu s prsti po telesu ljubezen risat'.
Želim biti nekemu razlog za sonete pisat'.
RES, želim si nekemu nasmeh na obraz narisat'.

Želim si, da bi me nekdo pogledal,
želim si, da bi mi nekdo povedal, s srcem se mi izpovedal.
Da nekdo želel bi meni nekaj pomeniti,
želel v mojem objemu se izgubiti.
Želel mi pogledati v oči in se potopiti.
DA RES bi si nekdo želel mi nekaj pomeniti.

Pika Jerneja Mlakar, 3. c

Ana Jerina, 1. d

Ana Jerina, 1. d

SANJE

Lasje kot pšenično polje na lep sončen dan,
oči, globoke in mehke, kot najmehkejša svila,
ustnice kot mehka blazina, ki te popelje v najslajše sanje.

In v teh sanjah želim živeti,
v sanjah lepih sončnih dni,
zavita v svilo in obkrožena s toplino,
potopljena v tvojo ljubezen, ki je samo moja.

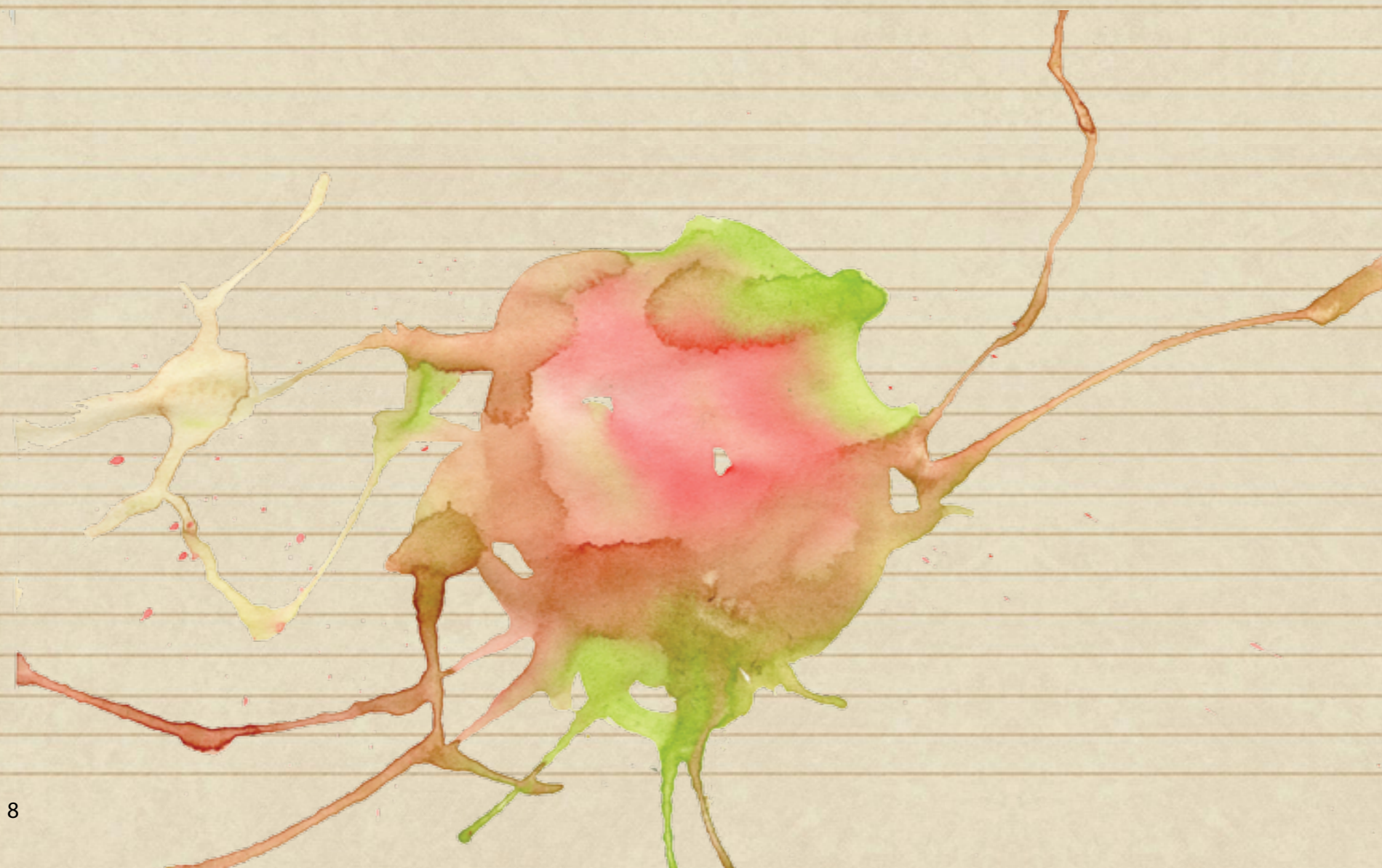
Pika Jerneja Mlakar, 3. c

TA TRENUTEK

Ostani, si mi rekel,
ostalo bo počakalo ... ostani
tu z menoj,
v tem trenutku brez skrbi,
samo jaz in ti ...

Tvoje oči,
polne občudovanja in ljubezni,
so ogledalo mojih;
ta trenutek – vreden spomina –
in ta občutek – neprecenljiv.

Adelisa Kazić, 4. a

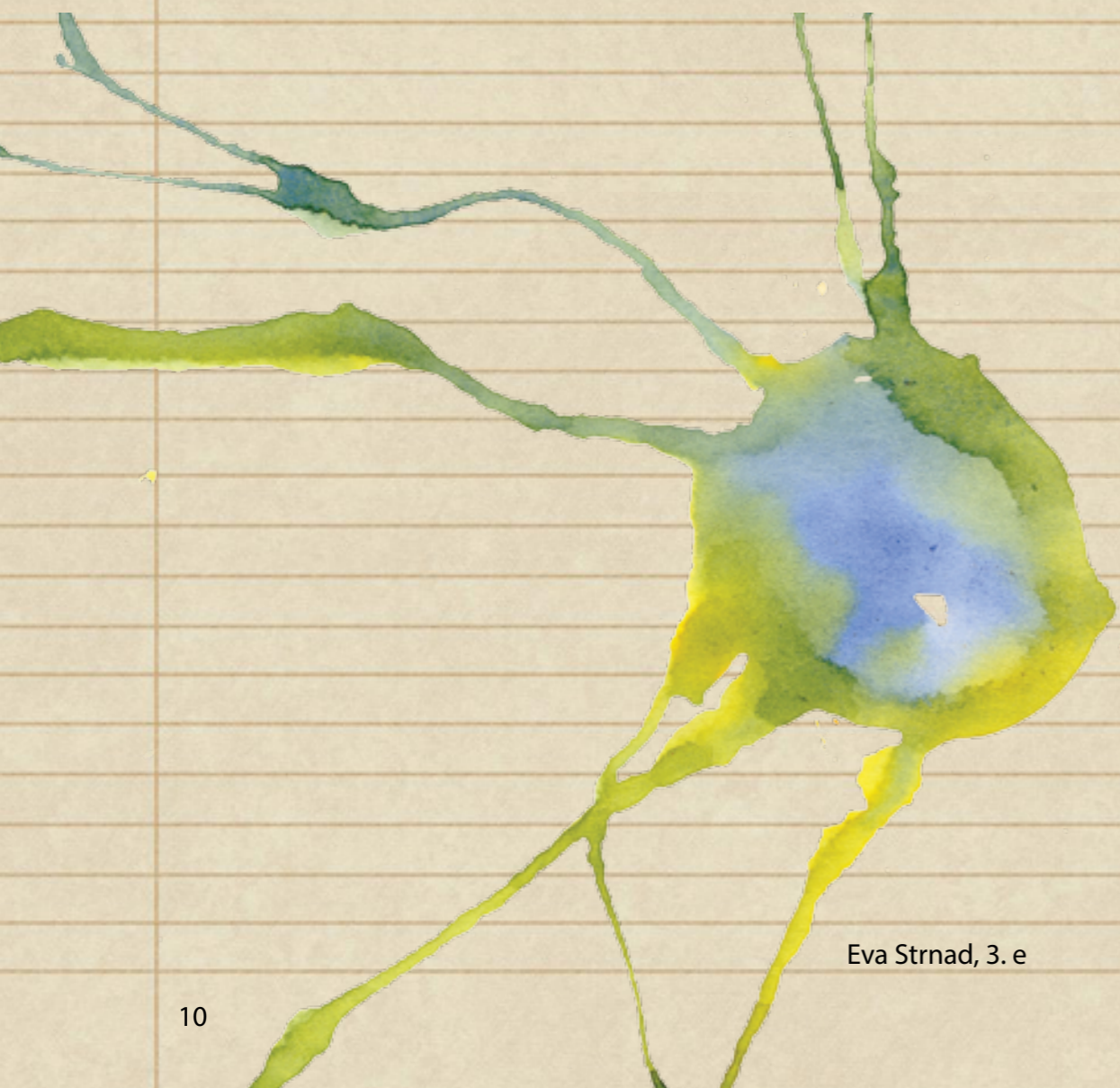

Eva Strnad, 3. e

NAJIN ODNOS

Med nama je preveč neizrečenih besed,
ki se jih bojim izreči.
Preveč prikritih gibov,
ki se bojim pokazati.
Mogoče je bilo to, da ti nisem povedala vsega,
še najbolje ali najslabše.
Ampak dala sem ti srce,
ti pa si ga zavrnel
kot robček za enkratno uporabo.

Mojca Klinc, 4. b

Eva Strnad, 3. e

Globoke emocije,
iskrivost v očeh,
obolelo srce,
in ti počasi dohitevaš.
Preteklost je mrtva.
Zbeživa iz nje ...

Temne vode so
in jaz plavam globlje.
Morda se izgubim,
otožnost utopim,
tebe vidim ...
Emocije me dušijo,
je mar to jezero tvojih solz?

Karolina Perdan, 2. b

A: Kam greš?

B: Po poti, poti ki me pelje daleč stran...
stran...
stran...

A: LJUBLJANA ali TRST? Je to ta pot?

B: Na Festivalu IGNOR. Ali veš, na kaj mislim?

A: Ne in Da. Mislim, da vem, mogoče pa vem, da samo mislim.....

B: ? Nemčija? Misliš, da to mesto, ta cilj obstaja v resničnem svetu, resničnem PLANETU?

A: Da, a veliko raje bi videla, da je ta cilj pri meni, ob meni, da je tvoj cilj moje ♥

B: Napaka, stop, težava, ERROR

Jaz hočem samo:

Inteligenco

knjigo

meditirat!

prijateljico v postelji

morje

nesmrtno dušo?

ERROR
ERROR
ERROR
ERROR

Mogoče hočem zadnji Inkovski zaklad? No, saj vemo, da DNO nima DNA.

Kam GREŠ?

Kam GREM?

po obali Vzhodni ...

ZA KOGA?

ZAKAJ?

ZA

Vražje življenje,

IGRa

SVETA

naj se začne :)

DOLINE

VELIKE

Domače,

zdravilo

za

DUSO,

Zadnji zaklad!

PREBUJANJE

Hodim in puščam sledi v snegu.
Poslušam, kako mi škripa pod nogami,
in opazujem zasnežena drevesa,
kako tiho spijo v mrzlem zimskem jutru.
Kmalu se bodo prebudila in otresla sneg s sebe
in zaživela v svetlozelenih barvah.
Kmalu potem se bodo nežno zibala v toplen poletnem vetru.
Kmalu potem se bodo obarvala v različne barve
in otresla liste s sebe in znova potonila v spanec,
v katerega se bodo znova prebudila v toplo pomlad.

Mojca Klinc, 4. b

BEL PUH

Bel puh leti z neba,
na otip moker in mrzel,
kot najino slovo.
Ulice so s puhom prekrile,
otroški smeh se razlega z njih.
Kepe letijo po zraku,
snežak na vogalu.
Na sosednjem hribu poteka sanjska tekma,
otroci zardeli v lica, sreča v očeh.
Stopinje v tleh se poznajo,
edina tvoja sled,
ki pustil si jo za sabo.
Bel puh jih bo kmalu prekril.
Svet bo pozabil, da si bil tu,
a moj spomin bo pomnil,
kako puščal si stopinje v tisti mrzli mirni noči.

Mojca Klinc, 4. b

ON

Kaj ko mu ni dovolj nasmeh na obrazu,
kaj ko mu ni dovolj vesela beseda,
kaj ko mu ni dovolj ljubezni zmeda.

Kaj ko hoče biti on sam razlog za vso tvojo žalost in srečo,
kaj ko hoče ti bedo,
kaj ko hoče nasmeh ti na obrazu narisati,
kaj ko hoče, da ne pozabiš,
da je on vse, kar imaš, in da te vedno čaka pred vrati.

Kaj ko hoče biti on sam razlog za vse,
razlog za smeh,
razlog za jok,
razlog za vsa čustva,
ki jih imaš,
in kaj ko jih zahteva, četudi mu jih ne daš.

Ker on je svet in vedno bo
vse v njegovih očeh njegova lastnina,
vse, kar ima, in vse, česar nima.

Pika Jerneja Mlakar, 3. c

PREPOZNO

Tvoja opravičila, darila
in zlagane besede ...
nič ne bo spremenilo te situacije,
nič ne bo odvzelo moje bolečine
ob pogledu nate,
ob spominu na naju.

Zdaj se končno zavedaš svoje napake,
in to niso tiste napake, ki sem jih sčasoma vzljubila,
tvoje žvižganje, počasno hojo in neznosno petje,
ne, to je bila ta, da si me imel za samoumevno
misleč, da ljubezen prenese vse.

Zdaj čutiš to bolečino?
Kar občuti jo, tako boš vsaj vedel, kaj si izgubil.

Adelisa Kazić, 4. a

USODA

Bila je najlepša zvezda
med vsemi v vesolju,
bila je tako svetla,
da njen sijaj
bleščal se je v morju.

Ljudje so skrčili njeno samozavest,
ji rekli, da je drugačna,
naj se spremeni,
ker njena osebnost je napačna.

Ravnala se je po pravilih,
za njih se je spremenila
in tudi svetlobo, ki jo je imela,
sčasoma tema je zakrila.

Zdaj je le kopija,
še ena od ljudi,
ki svoje sanje so zamenjali
in krenili s prave poti.

Tinkara Miklič, 1. c

Aleksandra Čubra, 2. a

SPOZNANJE

Postavljanje drugih na prvo mesto
na duši napravilo mi je čir,
ko spoznala sem svobodo,
da najprej treba je ljubiti sebe,
odkrila sem mir.

Življenje me je ne zlepa,
temveč zgrda okrepilo,
danes zvečer celo misli mi razjasnilo.

Odkrila sem,
da bolečina s pomočjo toplote
v srečo reagira
in tam tudi ostane,
če človek ne odlaša problemov
in si sproti celi rane.

Vse tegobe na papir sem preložila,
menim, da za lajšanje
celo črni humor sem razvila.

Za boljši vpogled v mojo preteklost,
ki morda pluralizem resnic je,
čeprav poznam eno samo,
roman bom napisala,
cilj, da grotesken bo,
sem si zadala,
pisanje po pravici in odkritost doživljanja vseboval bo
in tega se bom držala.

Izabela Milanez, 4. a

Ana Jerina, 1. d

Človekne jezise so bil

→ JE GOVE

Prve besede.

Kuža se

igra z žogicami

Odšel je naš dragi oče, dedek in pradedek

od njega se bomo poslovili v

Lillehammerju na Norveškem.

Iz minljivosti v večnost je prestopila naša mama

Od nje se bomo poslovili na Pokljuki.

KRIVE SO ZVEZDE

za

njihovo

SMRT

Jan Dimnik, 3. a

Prazni nasmehi,
zamišljeni pogledi,
nihče ne opazi ...

Sanja Ivančević, 3. b

Ob pogledu
kolena se šibijo.
Svet se ustavi.

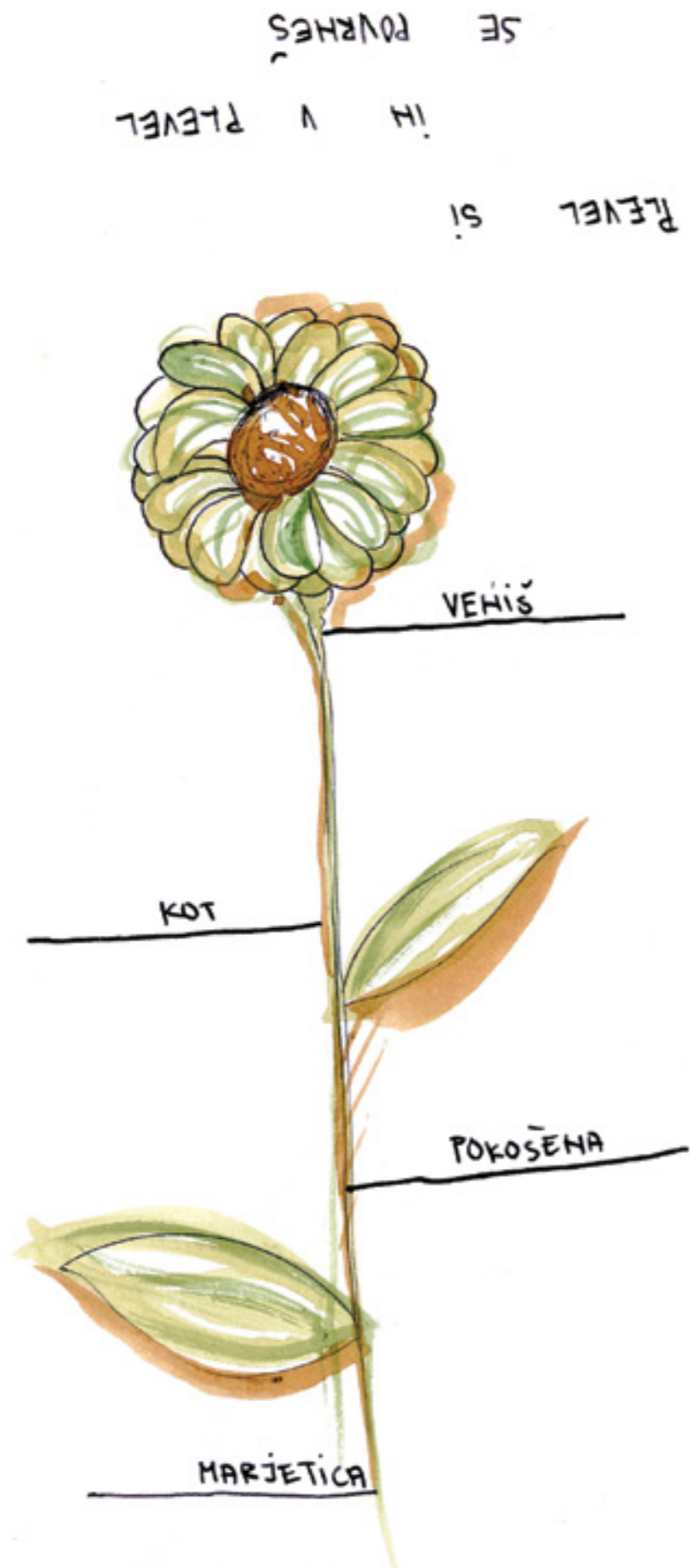
Karolina Ćučić, 3. d

Trpljenje srca.
Ogenj v temi počasi ugaša.
V sobi postaja hladno.

Elizaveta Sluchanko, 3. d

Ana Jerina, 1. d

Ana Jerina, 1. d

Krt izkopan,
 čebele brenčijo zdaj,
 zunaj pa dežuje.

Samy Hassanien, 3. d

Imam tvojo mamo,
imam tvojo hišo.
Tvoj oče sem.

Simon Bobnar, 3. d

TONETU, Z LJUBEZNIJO

Čeprav priložnosti,
da bi se spoznala,
imela nisva,
v čast mi je,
da v sorodu sva,
čeprav tvoja smrt
od političnega sistema
bila je odvisna.

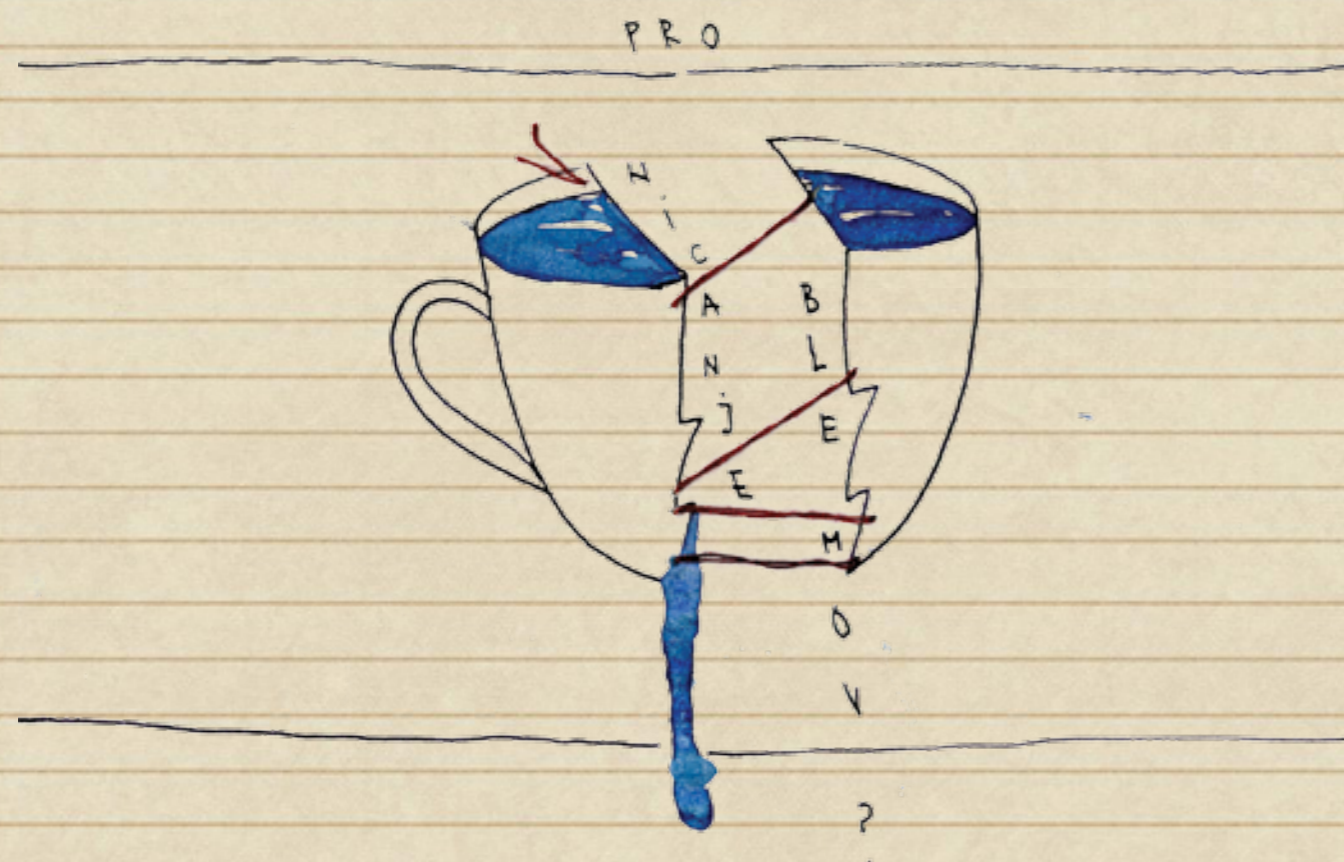

Tara Jakhel, 2. b

Slike kažejo, da nasmejan si bil,
vsem svojo dobroto si delil.
Vem, da ljubezen si izkazoval,
bližal si se uresničitvi,
da zdravnik bi postal.
Človeku, ki ga morda
najbolj občudujem, podoben si bil,
zaradi svojih moralnih vrednot
in pravice do pokopa nedolžnih mladostnikov
žal svoje življenje pri rosnih sedemnajstih si izgubil.

Izguba tebe,
tvojega srca,
ki za druge je prenehalo biti,
po krivici vzeto je bilo,
kri morala se je preliti.

S tem dosegli so prav nič,
nad druge venomer vihrali so bič.
Opravičevali so se
in prosili odpuščanja,
tudi njihova duša trpela
je zaradi vseh izdaj in laganja.

Ana Jerina, 1. d

S krivdo morilstva
shajalo je veliko pošasti,
nekatero dobre prikazni,
ker preveč nedolžnih ljudi so ubile,
naposled samomor so storile.

Nauku vsega trpljenja in
neizprosnega življenja
nova generacija izničuje pomen.
Čeprav preteklosti nismo pozabili,
nеспametni modreci
rade volje bi jo ponovili.

Brazgotine in nezaceljene rane
treba je spoštovati
in maščevanja ne podpihovati,
odpuščati in več dobrih del početi,
v rok ne orožja vzeti,
temveč radi se imeti.

Izabela Milanez, 4. a

Ana Jerina, 1. d

Gospodar : ^{ponedeljek} smrtije

torek je **Zombi**

korupcija je ^{sreda}

^{četrtak}

Znajdi se

^{petek} Ne lajaj na psa

Grozljivka ^{sobota}

Nedelja = \emptyset

Nick Grecs Savković, 3. a

Štam?

pesem,
poezija,
znamenje,

S O

Odgovor.

VRTILJAK

je življenje,

VELIKE so
poti
SVETA.

številkah
NI
IGRE,

TISOČ

E S E D

ustvari
ILUZIJE.

Luka Potočnik, 2. b

Telo iz črk

ni to

kar izhaja

KOT

ZGODBA
ČLOVEŠKEGA TELESA

Kaj pa drugega?

KOT

Grenko morje

O NEKONČANEM,

KOT

KNJIGA
O SKRIVNOSTIH
ČLOVEŠKEGA TELESA

(**BRALEC** Ne liži te knjige*)

TOKRAT PIŠE:

HITREJE KO
GREN,
MANJ ME JE

brez

Zlata

Moja koklja
špiklja špoklja

Ne gremo sicer nikamor, a tja
gremo hitreje kot kadarkoli

Ernestina Mohar, 3. a

Tara Jakhel, 2. b

EROR
ERROR
ERROR
ERRRO

